

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK ---

Különleges gyermeknap a Szejke-tanyán

A Borókagyökér Egyesület tanyáján szervezték meg a Szent József Gyermekrehabilitációs Központ gyermeknapját.

Különleges gyermeknapi programot szerveztek különleges gyermekeknek a hétvégén a Borókagyökér egyesület által működtetett Szejke-tanyán. Itt tartották ugyanis a Szatmári Egyházmegyei Caritas Szervezet által működtetett Szent József Gyermekrehabilitációs Központba járó gyerkőcöknek szervezett gyermeknapot. A Caritas, az Együtt-Egymásért Egyesület és a házigazdák sokféle programot szerveztek a sérült, vagy különleges nevelési igényű gyermekek és egészséges társaik számára.

A több mint 150 résztvevő számára előkészített szórakozási lehetőségeket felsorolni is nehéz lenne. Lehetett hintalovazni, kirakósozni, játszani a sajtufalon, papírforgót, simulabdát készíteni. Készültek papírsárkányok, amelyek meg is küzdöttek egymással az égbolton, a gyerekek szöttek, rajzoltak, gyurmáztak, kötélveréssel karkötőt csináltak.

Érdekes programpont volt a küstősfánk-gyúrás és sütés, ami gyakorlatilag desszert volt - mint megtudtuk, a kicsik és kísérőik is imádták a házi kenyérből készített zsíros kenyeret.

"A gyermeknapnak olyan hangulata volt, hogy úgy érezzük, nagyon kell még ilyen szerveznünk"- mondta el a szatmar.ro-nak Szejke Judit szervező.

"A gyereknapi az integráció nevében telt. A sérült, fogyatékos gyerekeknek is el kell tudniuk fogadni az egészséges gyerekeket és fordítva - ezért voltak itt a csoporttársaik. A szülők számára is fontos lehet egy ilyen találkozás, hisz a fogyatékkal élő gyerekek szülei gyakran tapasztalják, hogy eltávolodnak a környezetüktől. Beszélgethettek, tanácsot kérhettek hasonló helyzetben lévő emberektől, ez mind mind nagyon fontos lehet számukra", magyarázta Bándi Andrea szociális munkás, az esemény egyik szervezője.

forrás: szatmar.ro

Mosolyt csaltak az arcokra A The Biebers tagjai Dákára látogattak

Fergeteges élményben lehetett része a sok sok érdeklődőnek, akik részt vettek a Veszprém Megyei Fogyatékos Személyek, Pszichiátriai és Szenvedélybetegek Integrált Intézményének sportprogramokkal és sztárfellépőkkel színesített hétfői rendezvényén. Hanich Ferenc, a házigazda intézet vezetője elmondta, már évek óta szerveznek hasonló rendezvényeket, melyeknek az a célja, hogy nyitottabbá tegyék a bentlakásos intézményt, ahol felnőtt fogyatékos emberek élnek. Hozzátette, az eseményre évről évre meglepetésvendégeket is hívnak, akik jótékony célból látogatnak el a programra.

Ez alkalommal a The Biebers zenekar érkeztek Dákára. A felhőtlen hangulatú esemény helyszínéül a lakóotthon környéke szolgált. Hanich Ferenc a Naplónak nyilatkozva kiemelte, ezt a napot úgy szervezték meg, hogy aktív elfoglaltságokat nyújtsanak, és felhívják a résztvevők figyelmét az egészséges életmód fontosságára. A sportos rendezvények, különféle vetélkedők és játékok mellett egy rövid koncertet adott a The Biebers együttes három tagja, Puskás Peti, Puskás Dani, valamint a pápai kötődésű Ekanem Bálint, akik egy közös futballmérkőzésen is részt vettek. A Veszprém Megyei Fogyatékos Személyek, Pszichiátriai és Szenvedélybetegek Integrált Intézményének vezetőjétől megtudtuk, a megye számos pontjáról, több telephelyükről, valamint önkormányzati fenntartású otthonokból, alapítványoktól is érkeztek látogatók a rendezvényre. Ez a nap a testmozgás és a kapcsolódás mellett jó alkalmat ad a kapcsolatépítésre, illetve arra, hogy megmutassuk magunkat a külvilágnak. Megmutassuk, hogy a fogyatékosok intézményében élők képesek teljes életet élni, ugyanolyan értékes emberek, és ugyanazt az örömet élik át, mint bárki más fogalmazott Hanich Ferenc. Megjegyezte, a rendezvény minden korosztályt megmozgatott, az ötévesektől egészen a kilencven esztendőn túliakig, valamint a programra az integráció jegyében meghívást kaptak munkatársaik, ismerőseik, illetve a dákai lakosok is, akik bepillantást nyerhettek az intézmény nyitott szemléletébe. Szívesen láttuk az eseményen a leendő lakókat, valamint szüleiket is, akiknek rálátásuk nyílt az intézményi életre, illetve arra, hol és milyen körülmények között fognak majd élni. Ezt a programot egy sikeres pályázat útján, az Emberi Erőforrások Minisztériumának támogatásával tudtuk megvalósítani tette hozzá Hanich Ferenc. Puskás Peti rámutatott, gyakran járnak hasonló rendezvényekre közösségépítő céllal, melyekkel igyekeznek boldogságot csempészni a mindennapokba. Nagyon jó kis buli volt. Mindenki táncolt, énekelt, az első másodperctől az utolsóig nagyon jól éreztük magunkat. Ekanem Bálint anyukája ebben az intézményben dolgozik, ő hívott el minket erre a programra, mi pedig örömmel vállaltuk a felkérést. Az elmúlt két hétben most jártunk másodszor a környéken, és a bőrünkön érezhettük azt a hatalmas szeretetet és várákozást, amiről Bálint már beszélt nekünk. Sokok mosolygós arcot láttam, akik őszintén örültek, hogy itt voltunk mesélte lelkesen az előadóművész. Csányi Péter, az intézmény egyik lakója kifejtette, hatalmas várákozás előzte meg ezt a programot, amin remekül érezték magukat, valamint külön öröm volt, hogy egy színvonalas koncertet láthattak, és nagyon boldogok voltak, hogy a The Biebers tagjai meglátogatták őket. Ekanem Bálint elmondta, ha teheti, mindig szívesen látogat el Dákára, a közönség soraiban pedig ismerős arcok is üdvözölték. Nagyon örülök, hogy eljöttek velem a fiúk a The Biebersből, mivel a Pápai Játékfesztiválon adott koncertünk után sajnos nem volt lehetőségem megmutatni nekik a környéket. Azt terveztem, hogy a dákai látogatásunkat követően egy kicsit körbevezetem őket Pápán is árulta el Ekanem Bálint. Puskás Dani mosolyogva megjegyezte, izgatottan várta már a dákai közös futballmérkőzést, noha borzalmas focistának tarja magát. Puskás Petitől megtudtuk, legközelebb a VOLT Fesztiválon lépnek majd színpadára, hiszen kezdetét veszi a fesztiválszezon, a nagy nyári hajtás, az elmúlt évek tükrében azonban már úgy érzik, fel vannak vértézve az ilyen pörgős nyarakra

forrás: veol.hu

FEHÉRVÁRI TEHETSÉGEK EDZŐTÁBOROZNAK A VVSI-NÉL

Tavaly év végén készült el az a beruházás a Velencei-tó partján, amelynek keretében egy Európában is egyedülálló korai fejlesztő és rehabilitációs központ kezdte meg működését a Velencei-tavi Vízi Sportiskola agárdi telephelyén. Megújult a VVSI Sport

Hotel is, ami idális helyszín a fehérvári nagycsapatok utánpótlása számára, itt kezdte meg edzőtáborozását a Dávid Kornél Kosárlabda Akadémia és a jégkorongozók, a Fehérvár AV 19 MOL csapata is felfedezte már az infrastruktúrában rejlő lehetőségeket.

Az idén nyáron a Dávid Kornél Kosárlabda Alapítvány kiemelt csoportja volt az "első fecske" a megújult VVSI Sporthotelben, ahol 21 kosártehetség edzőtáborozik. Góbi Henrik, a csapat edzője elmondta, hogy napi három edzéssel készülnek: reggeli koordinációs edzések, délelőtti technikai képzések, míg délután csoportos edzések és erősítések szerepelnek a programban. Minden edzés után kötelező úszás van a fiúk számára, a Velencei-tó erre kiváló lehetőséget nyújt. Góbi Henrik elmondta, hogy lelkiismeretesen dolgoznak a fiúk mind a teremben, mind pedig szabadterén.

A helyszín nem ismeretlen számunkra, azonban idén első alkalommal a megújult VVSI Sport Hotel csodálatos épületkomplexumában készülhetünk. Jövő héten a fiatalabb 13 -14 éves korosztály érkezik. A VVSI-nél felújított pálya fogadott minket palánkokkal, korszerű műanyag padlóval, új konditeremmel, de van strandröplabda pálya és a fiúk úszhatnak, focizhatnak, csocsózhatnak, asztaliteniszezhetnek is." - mondta el Góbi Henrik, aki hozzátette, hogy az edzőtáborban résztvevő fiatal tehetségeknek minden perce be van osztva, reggel fél héttől az este fél tizenegyes takarodóig kötelező edzésekkel és irányított szabadidővel telik a nap.

Kóger Margit, a VVSI Sport Hotel vezetője elmondta, hogy 2014-ben lebontották a régi "retro" szállót és 2015 decemberére már meg is épült az új szálloda. Az új VVSI Sport Hotelben éttermet is kialakítottak jól felszerelt konyhával, a háromszintes szálloda első emeletén tizenegy akadálymentes szoba van és a hotel úgy van kialakítva, hogy olyan sporteseményeket is meg tudnak tartani, mint az ülő röplabda. "A szálloda második emeletén a sportolókat fogadjuk, jelenleg az Albacomp utánpótlása van nálunk. A zárt VVSI telepen szállás, étterem, konditerem, fedett sportpálya van, így ideális helyszín az edzőtáboroknak. A héten itt voltak a jégkorongozók, az Alba Volán MOL Ligás csapata is és mindenki rácsodálkozott az infrastruktúrára." - tette hozzá Kóger Margit.

A hotelben egész nyáron, egészen augusztus 27-ig kárpátaljai gyerekeket táboroztatnak, minden héten szombaton jön a váltás. Olyan gyerekekről van szó, akik a polgárháborúban szüleiket, testvéreiket veszítették el, ők az Emberi Erőforrások Minisztériumának jóvoltából nyaralhatnak Agárdon. A szálloda nem csak a sportolóknak és táborozóknak, hanem mindenki számára nyitott, a' la carte étteremként is működnek, élő közvetítéssel várják az EB-re, olimpiára kíváncsi a szurkolókat.

Az Európai Unió és a magyar állam támogatásával, a Pro Rekreatio Közhasznú Nonprofit Kft. koordinálásával 2,3 milliárd forintból valósult meg az a beruházás a Velencei-tó partján, amelynek keretében egy Európában is egyedülálló korai fejlesztő és rehabilitációs központot adtak át ünnepélyes keretek között a Velencei-tavi Vízi Sportiskola agárdi telephelyén. A helyszínen teljesen akadálymentesített tornaterem és konditerem, szállás és étterem várja a látogatókat. A szállodát a központba érkező, fejlesztésre, rehabilitációra szoruló gyermekeken és felnőtteken túl azok családtagjai is igénybe vehetik, de lehetőség lesz kerekesszékes, mozgássérült csoportok egyidejű vendégeskedésére is. A korai fejlesztő központ eltérő fejlődésű gyermekek és családjuk számára kínál intenzív intervenciót. A mozgássérültek esetében az aktív életre való felkészítésre helyeződik a hangsúly nappali, valamint átmeneti

bentlakásos formában, melynek különleges eleme a kerekesszékesek számára épített ability-park, illetve az akadálymentes próbatalakás.

forrás: szekesfehervar.hu

Fájt a háta, megunta és az ötlete gazdaggá tette

Egy háromgyerekes anya agyából pattant ki az a nagyszerűség, hogy mi lenne, ha nem kéne mindig előrehajolni, amikor a gyermekét fürdeti, hanem állhatna bátran és még azon se kéne aggódnia, a gyerek elsüllyed, ha nem fogja az egyik kezével.

Így férje és mérnökök segítségével megtervezte azt a fürdető széket, amely kádként is tud szolgálni, ha arra van igény.

Nemcsak dizájnos, de tényleg biztonságos, egyszerűen nem eshet ki belőle a kicsi, sőt a fürdőszobát sem kell átépíteni, ha éppen zuhanyzónk van csak. Az ötletgazda a harmadik gyerekénél jött rá, hogy nem kéne, hogy fájjon a háta, mert előrehajol, és nem kéne stresszelnie sem azon, hogy a férje nem ér haza a fürdetésre, mert egy ilyen fürdető szék mindenben a segítségére lenne.

videó: <https://youtu.be/vODRwkp2acg>

Öt prototípus készült majd ebből a legjobbat kezdték el gyártani. Még Kanye Westék is ezt használják, bár ez nem igazi érv se mellette, se ellene. Az ausztrál Meray Yassa arra a legbüszkébb, hogy kapott egy kerekesszékes nőtől is levelet, amelyben az asszony

meghálálja, hogy kitalálta ezt a szerkezetet, mert mióta megvettük, ő is tudja a fürdetni a gyereket.

A szék kádként is tud funkcionálni, és egyre többen rendelnek belőle, így a szülőknek már ez a legfőbb bevételi forrásuk. Újszülött kortól 17 kg-ig lehet használni és ötpontos biztonsági öv is van benne. Háromféle magasságba állítható, így tényleg mindenféle méretű ember tudja benne fürdetni a gyerekeit. A CharliChair-t online lehet megrendelni, az ára 53 ezer forint körül van.

Az egyik legjobb benne, hogy akár egyszerre is tud fürdeni a gyerekével, természetesen a felnőtt nem a fürdetőszékben van, hanem a kádban. Kár, hogy nem egy honfitársunknak jutott eszébe...

forrás: borsonline.hu

A rokkantellátás melletti keresetkorlátról

C2-es kategóriában vagyok, a kereset összegéről szeretnék kérdezni. A három egymást követő hónap nem haladhatja meg a bruttó 166500 Ft-ot, de lehet úgy csinálni, hogy az első kettőben mondjuk bruttó 200000-at keresek a harmadikban meg csak 16500-öt és ez folyamatos lenne egész évben?

Igen, ez így működhet. Egyedül arra érdemes figyelni, hogy mi számít bele a keresetkorlátba, azaz mi számít a korlátozás szempontjából keresetnek (a fizetésen kívül ide tartoznak pl. a bónusz jellegű kifizetések, az utazási költségtérítés, stb.). Ezzel kapcsolatban, javasolom, érdeklődjön munkáltatójánál, aki bővebb felvilágosítást tud majd adni Önnek arra vonatkozólag, hogy a cég milyen munkabér alapú juttatásokat fizet dolgozóinak. .

forrás: hrportal.hu

Nem engednek rokkantellátás mellett közfoglalkoztatásban dolgozni

Még a mai napig sem enged a munkanélküli központ közfoglalkozásban dolgozni a önkormányzatnál rokkantellátás mellett, a 2011 éves törvényre hivatkozva, hiába mondom a rehabellátással foglalkozó érintettnek hogy a mostani törvény mellett dolgozhatok, mivel a megmaradt egészségi állapotom 59 százalék a betegségem 41 százalék, akkor mi az akadálya, hogy dolgozzak közfoglalkozásban? Mondjam le az ellátásom, ezt a választ kapom. Gyárakban dolgozhatok, de a közfoglalkoztatásban nem. Hát nem értem meg mi lehet a gond, nincs más munkalehetőség, így nem tudok belenyugodni, hogy nem dolgozhatok.

Június elején megjelent egy kormányhatározat "a mentális, szociális vagy egészségügyi okból foglalkoztatásba be nem vonható álláskeresők foglalkoztathatóságának növelését szolgáló" intézkedésekről. Ez alapján a kormány közfoglalkoztatásba vonná be a mentális, szociális és egészségügyi problémával küzdőket, ehhez "speciális közfoglalkoztatási bérezést", a foglalkoztatásukat célzó közfoglalkoztatási programok támogatását, illetve 209 millió forintból egy "közfoglalkoztatási pilot mintaprogramot" is beterveztek.

Úgyhogy míg mindeziáig csak a rehabilitációs ellátottak vehettek részt közfoglalkoztatásban, jelen állás szerint a célcsoport köre bővülni fog és az intézkedés hatóköre azokra is ki fog terjedni, akik a szakvéleményükben foglaltak alapján nem rehabilitálhatók.

forrás: hrportal.hu

Önkéntes munka, fogyatékosok között – Szűcs Rúbennel beszélgettünk

Mi vezet arra egy fiatal embert, hogy fogyatékosok között önkéntes munkát végezzen, ráadásul nem is abban az országban, ahol született? A sepsiszentgyörgyi származású Szűcs Rúben 2015. szeptember óta „önkénteskedik” a Sarepta Budai Evangélikus Szeretetotthonban. Örömet szeretne okozni a fogyatékkal élő embereknek. Sok hangszeren megtanult zenélni, ezért jövőbeli tervei között szerepel az is, hogy létrehozzon egy fogyatékosokból álló zenekart. VIDEÓ!

videó: <https://youtu.be/ohViTHyXya4>

forrás: evangelikus.hu

Hívom a családokat - Bíró László püspök 2016. júliusi levele

Amikor a tudományos ülészakon a következő előadóra került sor, az ülést vezető professzor így mutatta be őt: „kiváló, rendkívül tehetséges fiatal kolléga, példás apa és férj, feleségével négy gyermeket nevelnek, köztük egy halmozottan fogyatékosat, akinek a megszületése – minden várakozás ellenére – nem rontotta meg házasságukat”.

Előadását elkezdve szerényen kiegészítve a bemutatást megjegyezte, hogy ő maga középiskolába Szingapúrban járt, apja ott teljesített ugyanis szolgálatot, majd egyetemre Budapesten járt, doktori fokozatot viszont ösztöndíjasként Oxfordban szerzett; most pedig ebben a kutatóintézetben dolgozik. Az előadásnak nagy sikere volt. Közvetlen munkatársai gratuláltak, de furcsának tartották, hogy a prof bemutatását ki merészelte egészíteni. Talán mégsem egyedül az jellemez engem – válaszolta –, hogy van egy fogyatékos kisfiam. A világhoz való viszonyunk emberi identitásunk lényegi része. Születésünk helye és körülményei döntő befolyással vannak ránk, fokozatosan kialakuló kapcsolatrendszerünk meghatározza helyünket a társadalomban. Nem mi választjuk meg, hogy hol és mikor és milyen családba születünk bele, de ha megértjük, hogy létezésünk minden apró részletét is a Teremtő irántunk érzett feltétel nélküli és határtalan szeretete határozta meg, akkor nem csak megváltoztathatatlan ténynek fogadjuk el szülőhelyünket, szüleinket és rokonainkat, hanem ebben látjuk harmonikus egyéniségünk alapjait is. A néprajz tanúsága szerint a földön minden nép minden egyes embernek nevet ad. A név szorosan hozzátartozik az emberhez. Aki nevét elárulja a valakinek, mintegy leleplezi, kiszolgáltatja magát; most már hívható, felszólítható, de el is utasítható. Akit nem tudunk nevével szólítani, az számunkra nem önálló személy, csak egy a tömegeből, akivel így személyes kapcsolatot sem tudunk teremteni. Nevünk önazonosságunk szempontjából is fontos tényező, mert nevünk alapján egész életünk folyamán, sőt még azon túl is azonosíthatók vagyunk. Vannak azonban olyanok is, akik valamiért nem tudnak, vagy nem akarnak nevükkel azonosságot vállalni, ezért megváltoztatják nevüket. Művészek szoktak művész-néven szerepelni, kisebbségi népcsoportokhoz tartozók a többséghez való csatlakozásuk miatt a többségi nyelvnek megfelelő új nevet választhatnak, van, aki valamiért „új életet” akar kezdeni, ezért megváltoztatja nevét. ***Beszélgétek meg családi, baráti, rokoni körben, hogy tudtok-e örülni annak a környezetnek, amelybe beleszülettetek? Mit változtatnátok meg, ha rajtatok állna? Szeretitek-e neveteket? Teréz anya leírta, hogy olyan nyomorultakon is segített, akiknek neve sem volt. Hogyan tudnátok ti ilyenekkel kapcsolatba lépni?***

Vannak azonban személyiségünknek olyan vonásai, amelyek kialakulását magunk is befolyásolhatjuk. Ma általában az ember szabadon választja életpályáját, azt szoktuk mondani, hogy ez egy életre szóló döntés. A jó orvos például nem csak megtanulja a szakmáját, hanem testestül-lelkestül orvosná válik, azaz azonosul választott életpályájával, azt hivatásának érzi. Senki sem születik férjnek, vagy feleségnek, házastársát mindenki maga választja. Az új család megalapítása, az anyai és apai hivatás tudatos vállalása az identitás átalakulásával jár. Házasságkötéskor a feleségnek gyakran a neve is megváltozik.

„Az emberi egyén Isten képmása, azaz személyi méltósága van, tehát nem valami, hanem valaki. Képes arra, hogy megismerje és birtokolja önmagát, hogy szabadon átadja magát és közösségre lépjen más személyekkel. A kegyelem révén arra nyert meghívást, hogy szövetségre lépjen saját Teremtőjével, és hogy megadja Neki a hit és a szeretet válaszát, s ezt senki más nem képes megadni helyette.”(KEK 357)

Nehéz helyzetbe kerül az ember, ha önmagának és a természetnek tökéletes autonóm egzisztenciát tulajdonít. Az ember és a dolgok minden transzcendens vonatkozás nélküli szemlélete a teremtés gondolatának elvetése, Isten és a világ közötti kapcsolat tagadása. Ezzel meginog az ember identitásának alapja, hogy ti. része a teremtett világnak és idegennek kezdi

érezni magát a világban. Az emberi teremtmény az Istennel való párbeszédben talál rá a maga identitására, ebből a párbeszédéből nyer készítményt és szabályokat arra, hogy a maga és a világ jövőjét megtervezze, hogy gondozza azt a kertet, amelyet Isten neki adott, „hogy művelje és őrizze”. (Ter 2,15) A bűn sem vet véget ennek a feladatnak, csak szenvedéssel és fájdalommal terheli meg. (vö. Ter 3,17–19)

Mondjatok példákat ismerőseitek köréből olyanokra, akik ugyan hátrányos helyzetből indultak, de szorgalommal, kitartással sikerült felemelkedniük. Mi volt a titkuk?

Szilárd és egyértelmű identitása annak van, akinek külső élete összhangban van bensőjével, akinek minden cselekedete és magatartása megegyezik belső meggyőződésével, a hite szerinti helyes erkölcsi értékrenddel.

Előfordul, hogy valaki úgy érzi, konfliktusba kerül saját identitásával, ugyanis hivatásaként kezeli munkáját, emiatt nem tud teljesen eleget tenni azoknak a kötelességeknek, amelyeket a családi hivatása ró rá. A gazdaság világában ugyan sokszor próbálnak segíteni különböző munkahelyi szabályzásokat bevezetve, ezek azonban hátrányos diszkrimináció veszélyével járnak, azaz újabb konfliktusok forrásai. Ezekben az esetekben valójában annyi érdek ütközik, hogy nehezen képzelhető el egy minden érintett számára megfelelő megoldás. Szerencsés helyzetben vannak azonban azok a házaspárok, akik elmondhatják magukról, „ketten vagyunk hármásban”. Náluk ugyanis adva van a lehetőség, hogy mindketten Istennel való párbeszédben találjanak rá a maguk igaz identitására, hivatásukra.

Hogyan tudjátok gyerekeiteket identitásuk kialakításában segíteni?

Nehogy valaki azt higgye – folytatta a fiatal kutató –, hogy szégyellem a fogyatékos gyerekeimet, vagy nem szeretnék róla beszélni. Biztos, hogy mindannyiunkon, feleségemet és gyerekeinket is beleértve, sokat változtatott az ő megérkezése a családba, másképp látjuk most a világot, az életet, tisztult az értékrendünk. Hálás vagyok ezért Istennek, és tudom, hogy nem büntetett, hanem megajándékozott. Sokkal gazdagabbak lettünk. Mint ahogy hálás vagyok azért a sok nagyszerű lehetőségért, amit eddigi életemben kaptam. Nem volt mindig könnyű, például Szingapúrban gimnáziumba járni, de olyan ismeretekre és tapasztalatokra tehettem szert, amelyekkel gazdagodhattam, amelyek nélkül nem lennék az, aki vagyok. Erre akartam célozni akkor, amikor bemutatásomat kiegészítettem.

forrás: csaladhalo.hu

"AZ ÁLLAM A CSALÁDBAN ÉLŐ FOGYATÉKOS EMBEREKRE KÖLTI A LEGKEVESEBBET" - INTERJÚ KOZMA ÁGNESSEL

A magyar állam 2020-ig több ezer fogyatékos embert fog kiköltöztetni nagylétszámú bentlakásos intézetekből kisebb, közösségi alapú ellátásokba. A több tízmilliárdos költséggel, EU-s támogatással végrehajtott program az egyik legnagyobb, az elmúlt évtizedek egyik legkomolyabb szociális szolgáltatásokat érintő reformja. Kozma Ágnes szociálpolitikussal, a University of Kent (Anglia) kutatójával beszélgettünk.

Kiktől örököltük a fogyatékos intézeteket? A sajtóban széles körben a szocializmus örökségének tartják őket.

Bentlakásos intézetek az 1800-as évek óta léteznek Európában. Az első intézetek kifejezetten emberbaráti helyek voltak és többnyire a jómódúak kiváltsága. Megjelentek ugyanakkor már az ipari forradalom idején a szegényházak, ahol az idős, beteg és fogyatékos emberek rettenetes körülmények között éltek. Az intézetek létrehozása mögötti másik mozgatórugó az [eugenika és fajelmélet](#) volt: ez főleg az angolszász országokban volt jellemző. A

fogyatékos, pl. értelmi fogyatékos (akkori szóhasználatban idióta) embereket a fajra veszélyesnek tartották, és összegyűjtötték őket. Ezek az intézetek, főleg az USA-ban, ipari üzemeknek és farmoknak is biztosítottak ingyen (kényszer)munkásokat. Az angolszász és skandináv országokban a 60-as éveket tekinthetjük a tömegintézetek „aranykorának”. Ekkor érte el csúcspontját az intézetekben élő értelmi fogyatékos emberek száma, akiknek a többsége igazi mamutintézetekben élt, ahol több száz, sokszor ezernél több ember volt összezárva, rettenetes körülmények között.

Fotó: Símaság községi intézet / Verdes Tamás

Magyarországon mikor indultak intézetek?

Magyarországon az értelmi sérült emberekről sokáig a családok gondoskodtak, vagy magukra hagyták őket. Sokan koldulásból tartották fenn magukat, illetve itthon is voltak szegényházak. A háború után a szélesedő szociális ellátások hullámában szociális otthonokat hozott létre az állam. Ezek a szegényházak, szeretetotthonok utódai voltak, ahol együtt gondoztak értelmi fogyatékosokat, pszichiátriai betegeket, de adott esetben TBC-seket, krónikus betegeket is. Az intézetek sokszor vidéki kastélyokban kaptak helyet, kistelepülési környezetben, ahova nem ért el az iparosodás. Általában a semmittevés, üres mindennapok jellemezték ezeket a helyeket, távol a lakott településektől. A '70-es években jöttek létre az úgynevezett „szakosított” otthonok: időotthonok, fogyatékosok otthonai és pszichiátriai otthonok. Az intézeti férőhelyek száma is növekedni kezdett, az 1970-es évekből 3 ezerről 1990-re 10 ezer fölé emelkedett a fogyatékos embereknek fenntartott intézetekben élők száma. Napjainkban kb. 15 ezer férőhely működik ilyen otthonokban, és a 2011-es népszámlálás szerint 14 ezer értelmi fogyatékos ember él valamilyen intézményes ellátásban. Ez nagyjából minden harmadik értelmi fogyatékos embert jelenti.

Ma mind a kormány, mind a fogyatékos emberek szervezetei nemzetközi trendnek látják az intézetek bezárását. Hol indultak először intézetbezárások?

Először néhány nyugati ország nyúlt hozzá a rendszerhez, amiben fontos szerepe volt a közvéleménynek is. Híres intézeti fotóriport-sorozat volt az USA-ban az 1960-as években a [Christmas in purgatory](#) (Karácsony a purgatóriumban) – a fotókat párhuzamba állították a

koncentrációs táborokkal, és emiatt hatalmas volt a felháborodás. Botrányok voltak Angliában és Skandináviában de máshol is, pl. Görögországban. Előbb intézeteken belül próbálták javítani a körülményeket, majd később, ideológiai változások miatt és az emberi jogi mozgalmak nyomására is, inkább az intézetek bezárása, és kis létszámú ellátások létrehozása mellett döntöttek.

Magyarországon már a rendszerváltás előtt elindult az intézetek alternatíváinak a keresése elsősorban a szülők körében, de néhány intézetben is. Ekkor jöttek létre az első családotthonok, lakóotthonok, félutas házak stb. Később a lakóotthonok létrehozását programok is támogatták. De ez alapvetően nem változtatta meg az ellátórendszert, maradt az intézetek uralma.

A politikának volt ebben szerepe?

Igen, nagyon számított a neokonzervatív politikák előretörése is, ahol az egyéni választás és öngondoskodás lett politikai célkitűzés, illetve külföldön a kiszervezési hullám is érintette az intézeteket. Az ellátott fogyatékos emberekre potenciális fogyasztóként kellett tekinteni, akik gazdasági értelemben hasznosak lehetnek – vásárlóként. Ez erős trend volt például Nagy-Britanniában. Ráadásul az oktatás és a nappali szolgáltatások is elérhetőbbé váltak, a szülők egyre kevésbé akarták intézetbe adni gyerekeiket, sok férőhely feleslegessé vált.

Mivel lehet bizonyítani, hogy jobb az intézeteken kívüli ellátás?

Amikor valamilyen személyes szolgáltatást nyújtunk, mindig kérdés, hogy hogyan vizsgáljuk annak a minőségét. Ez szociális területen is így van. Ennek egyik mérési lehetősége az, amikor a szolgáltatás jellemzői alapján határozzuk meg a minőséget, pl. a szakképzett dolgozók száma, az egy főre jutó négyzetméter, hányan használnak egy fürdőszobát stb. A másik lehetőség, hogy a szolgáltatást igénybe vevő fogyatékos emberek életminőségét próbáljuk mérni. Ez már bevett gyakorlat külföldön és komoly módszertana van. Ebbe természetesen beletartoznak az objektív szempontok is, mint az előbb említett fürdőszoba, de annál jóval tágabb, benne vannak az egyén társas kapcsolatai, az emberi méltóság tiszteletben tartása stb. Figyelembe veszi azt is, hogy az egyén mennyire elégedett azzal, ami körülveszi. Viszont önmagában ez az elégedettség nem jó mutatója a szolgáltatások által nyújtott életminőségnek, mert az sok minden mástól is függ. Például a teljes társadalmat nézve az OECD egyik vizsgálata (Better Life Index) azt mutatta, hogy Magyarországon sok objektív mutatónk közepes, de a szubjektív elégedettség mégis a [legalacsonyabbak](#) között van.

Fotó: a budapesti Május 1. úti Mozgássérültek Állami Intézetének egyik lakója az 1960-as években. / Braun Ferenc

Nemrég fejeződött be egy [nagyobb kutatás](#), amiben te is részt vettél. Ebben azt néztétek meg, milyen ellátási formákban jobb az ott élő fogyatékos emberek életminősége. Mit találtatok?

Négy csoportot vizsgáltunk: értelmi fogyatékos, autista, súlyosan-halmozottan fogyatékos és pszichiátriai betegként diagnosztizált felnőtteket, és három lakhatási formát hasonlítottunk össze: intézet, lakóotthon – ahol 8-12 fogyatékos ember él együtt – és magánháztartás vagy család. Azt találtuk, hogy a lakóotthonokban volt a legjobb az értelmi fogyatékos emberek életminősége és a családokban a legrosszabb. Az intézetek a kettő között helyezkedtek el. A súlyos-halmozottan fogyatékos emberek körében nem találtunk hasonló különbséget és az autista embereknél sem, bár esetükben csak a lakóotthont és családot hasonlítottuk össze.

Ennek mi az oka?

Fontos látni, hogy ez nem azért van, mert családban élni rossz vagy a családok valamit nem jól csinálnak. Sokkal inkább arról van szó, hogy a családok nem kapnak segítséget fogyatékos családtagjuk ellátására, támogatására. A családok számára nehezebb szolgáltatásokhoz – pl. foglalkoztatáshoz, nappali segítséghez – hozzáférni, mint a bentlakásos intézetben vagy kisebb lakóotthonban élőknek. A többség nagyon rossz anyagi körülmények között is él és jellemző az elszigetelődés. Ez különösen akut módon az enyhébb értelmi fogyatékos emberek csoportjában mutatkozott meg. De például a súlyos-halmozottan fogyatékos emberek körében már nem találtunk ilyen különbséget.

Mindenesetre, a családokban élők helyzetének fő oka eléggé egyértelmű: a magyar állam a fogyatékos embereket ellátó családokra költi a legkevesebbet, ami még a leggondosabb gondozás mellett is negatívan befolyásolhatja az életminőséget. Kialakult egy olyan intézményrendszer Magyarországon, ami a szervezett bentlakásos ellátások köré csoportosítja az egyéb ellátásokat is, rájuk költi a legtöbbet. Ezzel persze nem azt mondom, hogy ezekre a szervezetekre, szolgáltatásokra túl sokat költ az állam, egyáltalán nem. Különösen a civil szervezetek egyensúlyoznak nehéz pénzügyi helyzetben. De vannak olyan csoportok a családban élők között, akik szinte alig részesülnek támogatásban, és nagyon rossz helyzetben vannak.

Azok számára, akik nem akarják intézetbe adni fogyatékos családtagjukat, az egyik lehetséges választás ma az ún. lakóotthoni ellátás, ahol 10-12 ember él együtt. Róluk mit talált a kutatás?

A lakóotthonok biztosan jobb ellátást adnak, mint a nagy intézetek, ezt nemzetközi kutatások is megerősítik. Ugyanakkor több országban a Magyarországon elterjedt lakóotthoni modell már-már intézetnek számítana, a határok itt elmosódnak. Az együtt élő emberek száma erősen meghatározza, mennyire sikerül figyelembe venni az ott élők egyéni szükségleteit, különösen a legtöbb segítséget igénylő súlyosan fogyatékos emberek körében. Egy 3-4 fős kis lakóotthon például ideálisabb környezet lehetne számukra. Sok országban a lakóotthon inkább 3-4 fős, nem pedig háromszor ennyi, mint Magyarországon. De nem szabad elfelejteni, hogy a fizikai körülmények csak az érem egyik oldalát jelentik, hiszen amikor kiscsoportos ellátásokról beszélünk, legalább annyira fontos, hogy kik a segítők és hogyan dolgoznak.

Az egész világon elterjedtek még az intézetek?

Intézetek a közelmúltig nem voltak a világ jelentős részén: a fejlődő országok Afrikában vagy Ázsiában ezt az ellátási formát sokáig megúszták, ahol létrejöttek, ott sokszor épp nyugati országok nyomására, nyugati pénzből, segélyszervezeteken keresztül hozták őket létre. Komoly ellentmondás, hogy a saját országukban intézeteket bezáró nyugati államok a perifériás országokban épphogy azok létrehozását segítik pénzzel, szakértelemmel. Ugyanakkor az intézetek létrehozásában egykor éllovas angolszász országokban (Nagy-Britannia, Írország, USA, Kanada) és skandináv országokban a bezárások jelentős része megtörtént már – bár az USA-ban maradt még nagyon sok intézet. De napjainkban egyre inkább a „személyes költségvetés” és a személyi segítség irányába fejlődnek a rendszerek.

Európa nagy részén a két modell egymás mellett él: vannak nagylétszámú intézetek és közösségi ellátások is, de például Németországban és Franciaországban is kifejezetten dominánsak még az intézetek. Nemzetközi összehasonlításban Belgiumban kiugróan magas az intézetekben élők száma.

A fogyatékos emberek és családjaik ellátásait és jövedelmeit is komolyan érintik a neoliberais megszorító politikák, amelyeket liberális, konzervatív, vagy nevében szociáldemokrata kormányok egyaránt komolyabb társadalmi ellenállás nélkül vezetnek be Európában évek óta. Ez mennyiben fontos?

Nagyon is fontos. Angliában az elmúlt években rengeteg megszorítás történt, a segélyezési rendszer átalakítása nagyon sok fogyatékos embert hozott lehetetlen helyzetbe, nő a szegénység. A családok lakhatási és egyéb ellátásait is elvonták sok esetben, a spórolásra kötelezett önkormányzatok igyekeznek a nappali és átmeneti ellátásokat csökkenteni. Nagy a nyomás az „újraintézményesülésre” is, megjelent néhány 16-20 fős otthon. Sok fogyatékos embert ellátó család került nagyon nehéz helyzetbe.

Magyarországon a kormány több száz értelmi fogyatékos embert költöztetett már ki 2016-ra, és 2020-ig még több ezer intézeti hely szűnhet meg, és új, kisebb ellátások jönnek majd létre. Erről mit gondolsz?

Ez komoly, rendszerszintű elmozdulás. A kiköltöző fogyatékos emberek életminősége valószínűleg tényleg javul majd. Nem mindegy, hogy hatan laktok egy szobában, vagy egyedül laksz, esetleg ketten. Az elkészülő épületek is szépek, újak, ebben lesz előrelépés. Másrészt viszont a létrejövő lakóotthonokkal és kis intézetekkel hatalmas pénzeket fektet most az ország egy olyan rendszer kiépítésére, ami már most túlhaladott. A mostani program helyett azon kellene inkább gondolkodni, miként lehet a fogyatékos emberek támogatásait alapjaiban újragondolni. A reformok hatására és az EU-s pénz elköltésével is az intézményrendszer fogja kapni a pénzt, és a családok ebből semmit nem látnak majd, pedig a hazai fogyatékos népesség nagy része családban, magánháztartásban él. Komoly ellentmondás, hogy miközben az állam az intézetek bezárására és az értelmi fogyatékos emberek társadalmi integrációjára törekszik, addig azok, akik a családjukkal élnek, alig jutnak hozzá szolgáltatásokhoz és sokszor nagyon-nagyon nehéz körülmények között élnek. Egyre kevesebb család akarja intézetbe adni a gyermekét, és őket, akik mindennap küszködnek, semmi nem érinti a kiváltási folyamatból. Ráadásul kérdés, hogy a jövőben mennyire felel majd meg nekik a bezárt intézetek körül létrehozott lakóotthonok hálózata. A mostani EU-s programokkal is egy statikus rendszer épül újra.

forrás: kettosmerce.blog

Kerekesszékes nem csajozhat?

Imádja a Star Wars-filmeket, a Queen zenéjét és a jó ételeket, a biciklizést, az anyukáját, a testvérét. És tíz éve keres munkát.

Vimmer Gergellyel a helyi Kortárs Művészeti Fesztiválon találkoztam először, mikor a szelfitárlat képeit készítő fotós és a kiállítást méltató színész mellé odagördítették. Nehezen lehetett máshova figyelni: Gergely túlmozgása ugyanis minden mást felülír. Testén a végtagok semminek sem engedelmessé válnak, repkednek, kalimpálnak. Gergő azon embertársaink közé tartozik, akik ép elmével vannak fogyatékos testbe zárva.

Az orvosok még a múlt század nyolcvanas éveiben azt jóslták, maximum tízéves koráig élhet. De néhány hét múlva 36 lesz. – Ilyen tündéri, szöszeke kisfiú volt, ez a kép az ötödik születésnapja előtti télen készült róla – mutatja a családi albumot az anya, Valéria. Majdnem ötévesen, amikor a szöszeke kisfiú még teljesen egészséges óvodás volt Vimmerék hárman egy palotavárosi földszintes kislakásban élnek, kis jövedelemből, nehezen.

A szűkös szobákban háromkerekű rokkancikli, elektromos jármű, kerekesszék van bezsúfolva, alig lehet közlekedni mellettük. Gergő szobájában mindenhol polcok, Star Wars-os relikviák és poszterek, figurák, meg vasúttal kapcsolatosak. És sok könyv. Egyértelműen látszik, mit szeret csinálni a szabadidejében. Nagyon kedveli a tévéből ismert amerikai, különleges motorokat készítő Teutul-családot, az orange Country Choppers nagyhangú tagjait, írt is nekik, mire ők dedikált képeslappal hálálták meg a fehérvári fiatalember figyelmét.

Húga, a szintén harmincas Zsuzsi jól beszélő, ún. jól funkcionáló közepsúlyos értelmi fogyatékos. Pedig mindketten egészségesen születtek és óvodásként úgy is éltek. Akkor még volt apuka, kereset, családi harmónia. Aztán meglátogatta őket egy rokon, aki akkoriban volt influenzás.

A szövökereettel, amivel egy sor rongyszőnyeget csinált már a lakásba – Előbb Zsuzsinál észleltünk furcsaságokat, aztán Gergőnél is – meséli Valéria. – Nála azt vettük észre, hogy a következő tavaszon, mikor lekerült róluk a csizma, nem tudott járni a cipőjében, megbotlott, elesett. Jártunk orvostól-orvosig, végül Debrecenben mondták meg, hogy az influenza A-vírusa következtében épültek le a gyerekek.

Gyógyulás nem várható, az összejtkezelés segíthetne rajta annyit, hogy a beszéde jobb legyen. Hogy egy családban előforduljon két gyermeknél ugyanez az állapot, az nagyon ritka. Gergely jó ideje már beszélni sem tud, táblagépen kommunikál, de ez is lassan megy, a folyamatos heves kézrepedés miatt. A beszéd mellett egész sor dolgot elvesztett: az emberek megbecsülését, s a reményt egy belátható időn belüli párkapcsolatra.

Hogy mit nem vesztett el? A humorérzékét. Nem magyarázhatja el mindenkinek, hogy ő ép elméjű – így is, úgy is szánakozó, megütköző tekintettel nézik. A csajozást viszont nem adta fel: igaz, a neten lebeszélte randira érkező lány gyakorlatilag egy perc alatt eltűnt, miután élőben meglátta a világhálón előtte értelmesen, jópofán levelező fiút. – Azt se mondta, fapapucs – nevet most már az egészen a fiát a randira elkísérő Valéria.

Az anya részmunkaidős dekoratőr, apjuk halála után évek óta egyedül neveli a gyerekeit, akiknek szintén nagy vágyuk lenne dolgozni, de eddig csak Zsuzsi kapott különböző kisebb, megváltozott munkaképességűeknek szánt munkákat. Gergő egyelőre szomorúan nézegeti a végzett weblapfejlesztőként és szoftverüzemeltetőként kapott oklevelét, amin immár tízéves a dátum. Úgy érzik, egyre messzebb kerül az álom, hogy az amúgy is hátránnyal induló, a tudást nagy küzdelmekkel megszerző fiú valamikor kamatoztatni is fogja tudni azt...

Vimmer Gergely sorsát évek óta figyelemmel kíséri a szelfi kiállításon is az ő szavait tolmácsoló Csonka András színész, aki kereskedelmi tévés reggeli műsorvezetőként beszélgetett Vimmerékkel egy hat évvel ezelőtti adásban.

A család azóta gyűjt a németországi összejt beültető műtétre, amely kb. 3 millió

Túlórázhat a megváltozott munkaképességű munkavállaló?

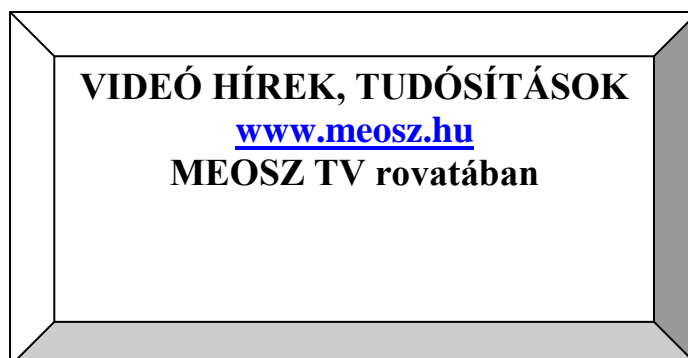
Kérdésem az lenne, hogy a munkáltató kötelez a napi 7 óra után naponta két óra túlórára, illetve a másik héten pedig szombaton teljes munkaidőben azaz 7 órát rendel el. Megváltozott munkaképességű személy hogy dolgozhat többet naponta mint azt a felülvizsgálaton illetve az üzemorvos megállapítottak? És állítólag gyűjteni kell az órákat szombatra írni és a 3 hónapos munkaidőkeretben majd az utolsó hónapban lecsúszhatják. A szerződés szerint amit a munkavállaló aláírt ilyen nincs csak az hogy megváltozott munkaképességűként napi X órát dolgozhat, akkor hogy is van ez?

A munkáltató túlórákat elrendelhet, amit túlóra pótlékkal, pihenőnappal vagy szabadidővel kompenzálhat. Ami alapvető szabály, hogy a munkavállaló naponta legfeljebb 12 órát dolgozhat, hetente pedig maximum összesen 48 órát. Ebbe bele kell számítani a túlórákat is. Hetente a túlórák ellenére is meg kell lennie a 2 nap pihenőnapnak, és a munkavégzések között legalább 8 órás pihenőidőnek szükséges elteltie. Munkaszüneti napokon azonban csak kevés esetben megengedhető a túlóra elrendelése. Ezen kívül van egy éves 250 órás keret, amit a munkáltató nem haladhat meg, és ha mégis meghaladja, semmilyen jogi lehetőség nincsen arra, hogy több munkavégzést rendeljen el az alkalmazott számára.

A munkáltatót a fenti szabályozások kötik, ezekre kell tekintettel lennie (azaz a munkaszerződésben szereplő munkaóraszám ellenére túlórákat elrendelhet).

Az üzemorvos pedig a munkakör követelményeinek, elvárásainak és sajátosságainak figyelembevételével adja meg az alkalmas/alkalmatlan státuszt, attól függően, hogy az Ön egészségügyi állapota ezen elvárásoknak megfelel-e avagy sem.

forrás: hrportal.hu

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-MUNKAAJÁNLATOK-

Portás, recepció (Budapest)

Jelige: "Porta"

Keresünk megváltozott munkaképességű, de nem kerekesszékes munkavállalót portaszolgálat ellátására.

Feladatok:

Az egyetem Vagyonvédelmi és Rendészeti Szabályzatában előírtak, a vonatkozó törvények, szabályok, szakmai előírások, illetve a szolgálati helyére vonatkozó Portaszolgálati Utasítás betartása és betartatása. Az objektumban elhelyezett épületgépészeti illetve felügyeleti eszközök (pl.: lift, tűzjelző) ellenőrzése és kezelése.

Munkaidő: teljes

Bérezés: Felsőoktatási intézményekre vonatkozó közalkalmazotti bértábla szerinti besorolás.

Iskolai végzettség: legalább 8 általános.

Munkavégzés havi 240 órás változó munkarendben.

Azonnali munkakezdés.

Megbízható foglalkoztató, jó munkahelyi légkör.

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "PORTA" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet jelentkezése esetén e-mailen küldünk meg címére.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk [itt regisztrálhat](#). Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 július 24.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

